

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isang Daan at Tatlumpu't Apat

Ang Paglalantad ng Propesiya: Mula Setyembre 11, 2001, hanggang sa nalalapit na Batas ng Linggo sa Estados Unidos

Jeff Pippenger
2024-03-13

Ang panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo, mula noong Setyembre 11, 2001, hanggang sa nalalapit na batas ng Linggo sa Estados Unidos, ay ang panahong propetiko kung saan natutupad ang bawat pangitain ng Salita ng Diyos sa mga huling araw.

Kaya't sabihin mo sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos: Papatigilin ko ang kawikaang ito, at hindi na nila ito gagamitin bilang kawikaan sa Israel; ngunit sabihin mo sa kanila, Malapit na ang mga araw, at ang katuparan ng bawat pangitain. Ezekiel 12:23.

Sa linyang iyon, muling dumarating ang ikatlong anghel, at sa gayon, ito ay kinakatawan ng pagdating ng ikatlong anghel noong Oktubre 22, 1844, hanggang sa paghihimagsik ng 1863. Ang paghihimagsik noong 1863 ay kinatawan ng unang paghihimagsik ng sinaunang Israel sa Kadesh, at kaya't kinakatawan ito ng buong kasaysayan mula sa pagtawid sa Dagat na Pula hanggang sa unang paghihimagsik sa Kadesh. Ang unang paghihimagsik sa Kadesh ay naging tipo ng ikalawang paghihimagsik sa Kadesh, at sa gayon ang linya mula sa pagkamatay ni Aaron hanggang sa ikalawang paghihimagsik sa Kadesh ay inuulit sa linya ng pagtatatak.

Ito ay nauulit sa kasaysayan ng mga Millerite, mula 1840 hanggang 1844, na tinipuhan ng kasaysayang mula sa bautismo ni Cristo hanggang sa krus, na kumakatawan din sa kasaysayan mula sa krus hanggang sa pagbabato kay Esteban. Linya sa linya, bawat isa sa mga sinaunang propeta ay nagsalita tungkol sa panahong ito nang higit kaysa sa mga araw ng kanilang sariling kapanahunan.

“Ang bawat isa sa mga sinaunang propeta ay nagsalita nang higit na hindi para sa kanilang sariling panahon kundi para sa atin, kaya't ang kanilang pagpopropesiya ay may bisa para sa atin. 'Now all these things happened unto them for ensamples: and they are written for our admonition, upon whom the ends of the world are come.' 1 Corinthians 10:11. 'Not unto themselves, but unto us they did minister the things, which are now reported unto you by them that have preached the gospel unto you with the Holy Ghost sent down from heaven; which things the angels desire to look into.' 1 Peter 1:12....”

Naipon at pinagbuklod ng Biblia ang mga kayamanan nito para sa huling salinlahing ito. Ang lahat ng dakilang pangyayari at mga mapitagang gawa sa kasaysayan ng Lumang Tipan ay nauulit na noon pa, at patuloy na nauulit, sa iglesia sa mga huling araw na ito. Selected Messages, aklat 3, 338, 339.

Ang "huling salinlahi" ay ang hinirang na salinlahi ni Pedro, na siyang isang daan at apatnapu't apat na libo, at sila ay hinirang mula Setyembre 11, 2001 hanggang sa nalalapit na batas ng Linggo, kung saan saka sila itataas bilang isang watawat. Ang "lahat," hindi ilan, kundi "lahat ng dakilang pangyayari at solemne na kaganapan" ng Salita ng Diyos, ay "nauulit" sa "huling salinlahi" ng "iglesya" ng "mga huling araw." Sa linya ng pagtatatak, ang lahat ng mga aklat ng Bibliya ay nagkakatagpo at nagwawakas.

Nagtatagpo at nagwawakas sa Aklat ng Pahayag ang lahat ng mga aklat ng Bibliya. Narito ang katugma ng aklat ni Daniel. Ang isa ay propesiya; ang isa nama'y pahayag. Ang aklat na tinatakan ay hindi ang Aklat ng Pahayag, kundi yaong bahagi ng propesiya ni Daniel na tumutukoy sa mga huling araw. Iniutos ng anghel, "Nguni't ikaw, O Daniel, itago mo ang mga salita, at tatakan mo ang aklat, hanggang sa panahon ng kawakasan." Daniel 12:4. Gawa ng mga Apostol, 585.

Ang "bahagi ng hula ni Daniel na may kinalaman sa mga huling araw," na inalisang ng tatak, ay ang mga pangitaing ibinigay kay Daniel sa tabi ng dalawang dakilang ilog ng Shinar, ang Ulai at ang Hiddekel. Ang mga pangitaing iyon ang nasa Daniel kabanata walo, talata labintatlo at labing-apat, at kabanata labing-isa, talata apatnapu hanggang apatnapu't lima. Ang panahon ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo ay ang kasaysayang kung saan si Cristo, bilang makalangit na Punong Saserdote, ay tinatakan magpakailanman ang mga hinirang ng huling salinlahi sa isang ugnayang binubuo ng banal at makatao. Ang talatang apatnapu ng Daniel labing-isa ay tinutukoy ang ugnayan ng dragon, ng hayop, at ng huwad na propeta, na magkakasamang umaakay ngayon sa sanlibutan tungo sa Armagedon, gaya ng kinakatawan ng kasaysayan ng sungay ng Republicanismo sa hayop na mula sa lupa na namumuno bilang ikaanim na kaharian ng hula sa Biblia sa kasaysayang tinutukoy ng talatang apatnapu. Tinutukoy rin ng talatang apatnapu ang pagkakahiwalay ng mga matatalino at ng mga mangmang na siyang naglalarawan ng kasaysayan ng sungay ng Protestantismo sa gayunding kasaysayan, na nagsisimula noong 1798 hanggang sa nalalapit na batas-Linggo.

Ang lahat ng "mga aklat ng Bibliya" ay "nagkakatagpo at nagwawakas" sa aklat ng Apocalipsis, at kapag sila'y nagkakatagpo, ang aklat ng Apocalipsis ay "kinukumpleto" ang aklat ni Daniel, at ang salitang "kinukumpleto" ay nangangahulugang dalhin sa kasakdalan. Sa panahon ng pagtatatakan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, gaya ng kinakatawan sa aklat ng Apocalipsis, ang mga propesiya ni Daniel na nabuksan sa mga huling araw ay dinadala sa kasakdalan, kapag ang mga ito ay pinagsasama, linya sa linya, sa ibabaw ng guhit ng kasaysayan na kinakatawan sa kabanata labing-walo ng Apocalipsis, na nagsisimula sa tinig sa mga talatang isa hanggang tatlo, at nagwawakas sa ikalawang tinig ng talatang apat.

Ang kasakdalan ng propetikong pangitain na kinakatawan ng Ilog Hiddekel sa aklat ni Daniel ay kumakatawan sa kasakdalan ng panlabas na pangitain ng mga kaaway ng bayan ng Diyos na niyuyurakan ang santuwaryo at ang hukbo. Ang kasakdalan ng propetikong pangitain na kinakatawan ng Ilog Ulai sa aklat ni Daniel ay kumakatawan sa kasakdalan ng panloob na pangitain ni Cristo na nagpapakita sa loob ng Kanyang bayan kapag Kanyang tinutupad ang pangakong tipan ng pag-iisa ng pagka-Diyos at pagkatao sa huling hinirang na salinlahi.

Ang kasaysayan ng pagseselyo na nakatuon sa Republikanong sungay ng halimaw na mula sa lupa ay nagsisimula sa pagsasalita ng halimaw na mula sa lupa ng Patriot Act noong 2001, at nagtatapos sa pagsasalitang kinakatawan ng Alien and Sedition Acts noong 1798, na sa Apocalipsis kabanata labing-tatlo ay kinakatawan bilang ang halimaw na mula sa lupa na nagsasalita na gaya ng isang dragon. Ang Alien and Sedition Acts noong 1798 ay kumakatawan sa katapusan ng isang linya na nagsimula sa pagsasalita ng Declaration of Independence noong 1776. Sa kalagitnaan ng panahong iyon ng propetikong kasaysayan, ang halimaw na mula sa lupa ay nagsalita ng Constitution upang ito ay magkaroon ng bisa noong 1789.

Ang pagsasalita noong 1776 ay umaayon sa pagsasalita ng Patriot Act, at ang mga Alien and Sedition Acts ay kumakatawan sa nalalapit na batas ng Linggo sa Estados Unidos. Sa kalagitnaan ng kasaysayang iyon ay dapat may isa pang pagsasalita na umaayon sa 1789. Ang unang tinig ng Apocalipsis labing-walo, mga talatang isa hanggang tatlo, ay hayagang kinikilala na dumating nang ibinagsak ang mga malalaking gusali ng Lungsod ng New York. Ang ikalawang tinig ng talatang apat ay hayagang kinikilala rin bilang ang nalalapit na batas ng Linggo. Ang dalawang tinig na iyon ay kapwa banal na tinig, sapagkat kapwa ang tinig ng anghel na magliliwanag sa lupa sa pamamagitan ng Kanyang kaluwalhatian, na itinukoy ni Sister White bilang unang anghel ng Apocalipsis labing-apat. Si Jesus ang unang anghel, at lagi Niyang inilalarawan ang wakas ng isang bagay sa pamamagitan ng pasimula nito, kaya Siya rin ang ikatlong anghel, na siyang anghel na nagliliwanag sa lupa sa pamamagitan ng Kanyang kaluwalhatian.

Ang unang anghel ay inilalarawan din sa Pahayag kabanata sampu, na bumaba noong Agosto 11, 1840, at sa gayon ay nagsisilbing tipo ng pagbaba ng anghel noong Setyembre 11, 2001. Tuwirang sinabi ni Sister White na ang anghel na bumaba sa kabanata sampu ay “walang iba kundi si Jesucristo.” Ang una at ikalawang tinig ng Pahayag labing-walo ay ang tinig ni Jesucristo. Ang kasaysayang iyon ay tinutularan ng 1776, 1789, at 1798, noong ang halimaw na mula sa lupa ay nagsalita nang tatlong ulit. Ang tinig ni Jesucristo na nagsasalita sa pagitan ng dalawang tinig ng Pahayag labing-walo ay yaong kapag Siya ay nagsasalita sa Pahayag kabanata labing-isa.

At pagkaraan ng tatlo't kalahating araw, ang Espiritu ng buhay mula sa Diyos ay pumasok sa kanila, at sila'y tumindig sa kanilang mga paa; at bumagsak ang malaking takot sa mga nakakita sa kanila. At nakarinig sila ng isang malakas na tinig mula sa langit na nagsasabi sa kanila, Umakyat kayo rito. At sila'y umakyat sa langit sa isang alapaap; at nakita sila ng kanilang mga kaaway. Apocalipsis 11:11, 12.

Noong Hulyo 2023, isang tinig mula sa langit (ang tinig ni Cristo) ay nagsimulang ibangon ang dalawang saksi na pinaslang sa mga lansangan ng ateistikong dragon mula sa kalalimang walang hanggan. Sa puntong iyon, ang mga usaping may kaugnayan sa Saligang-Batas ng Estados Unidos ay naging paksa ng propesiya, sapagkat sa susunod na tinig, na kinakatawan ng 1798, ang Saligang-Batas ay ganap na ibabagsak. Bawat isa sa tatlong palatandaan ng 1776, 1789, at 1798 ay nakahanay sa tatlong dibinong tinig na minarkahan bilang 11 Setyembre 2001, Hulyo 2023, at ang nalalapit na batas ng Linggo.

Ang tatlong hakbang na iyon ay tumutugma sa tatlong hakbang ng ikatlong kapahamakang, na kinakatawan ng Setyembre 11, 2001, Oktubre 7, 2023, at ng nalalapit na batas ng Linggo, kung kailan ang ikapitong pakakak, na siyang ikatlong kapahamakang, ay biglang darating sa oras ng "dakilang lindol". Noong 2023, nagsimula ang transisyon ng dalawang sungay ng halimaw na mula sa lupa, gaya ng inilarawan sa lihim na panaginip ni Nebukadnezar hinggil sa larawan. Ang panaginip ni Nebukadnezar sa kabanata dalawa ay isang lihim na tanging ang Diyos lamang ang makapagpapahayag, at Kaniyang inihayag ito sa mga nakapasa sa unang pagsubok na inilarawan sa kabanata isa ng Daniel.

Si Daniel at ang tatlong tapat sa unang kabanata, na nakapasa sa unang pagsubok, ay yaong mga pumiling kumain ng pagkaing makalangit at tumanggi sa diyeta ng Babilonia. Sila yaong inilarawan ni Juan sa Apocalipsis kabanata sampu, na kinukuha ang munting aklat mula sa kamay ng anghel, na walang iba kundi si Jesucristo, at kinakain ang mensaheng nakapaloob doon. Sila rin ang tinutukoy sa Juan kabanata anim, na piniling kainin ang laman at inumin ang dugo ng mana mula sa langit, na tinanggihan ng kabilang pangkat, at pagkatapos ay tumalikod kay Cristo at hindi na muling lumakad na kasama Niya, magpakailanman, sa kabanata ANIM, talatang ANIMNAPU'T ANIM.

Sa linyang iyon ay nagtuturo si Cristo sa Galilea, na ang ibig sabihin ay “isang bisagra” o “isang puntong-pihit.” Doon inilahad Niya ang mensahe ng makalangit na maná, na dapat kainin ng Kaniyang mga alagad, gaya ng kinain ni Juan sa Apocalipsis kabanata sampu, at gaya ng kinain ni Ezekiel sa kabanata tatlo, at ni Jeremias sa kabanata labinlima. Ang kasaysayang inilarawan ni Juan sa Apocalipsis kabanata sampu, nang kainin niya ang munting aklat, ay kumakatawan sa kasaysayan ng mga Millerita mula 1840 hanggang 1844, ngunit higit na tuwirang kinakatawan nito ang panahon ng pagtatatakan ng isang daan at apatnapu't apat na libo kaysa sa kasaysayan ng mga Millerita. Ito ay maliwanag sa kabanatang iyon sa pamamagitan ng mga tagubiling ibinigay kay Juan nang utusang kainin ang munting aklat.

At lumapit ako sa anghel, at sinabi ko sa kaniya, Ibigay mo sa akin ang munting aklat. At sinabi niya sa akin, Kunin mo ito at lubos na kainin mo; at magpapapait ito sa iyong tiyan, ngunit sa iyong bibig ay magiging matamis na gaya ng pulot. Apocalipsis 10:9.

Sa talatang iyon, ipinabatid na kay Juan, bago pa niya kunin at kainin ang munting aklat, kung anong karanasan ang idudulot ng mensaheng kaniyang kakainin. Hindi naunawaan nang pauna ng mga Millerite ang mga mapait-matamis na karanasan bago naganap sa kasaysayan ang katuparan ng simbolismo ni Juan hinggil sa kanilang linya ng propetikong kasaysayan. Ngunit ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay ipinabatid na sa kanila nang pauna, at inaatasang malaman nila ito. Kapag inilalarawan ni Juan ang alinman sa kasaysayan ng kilusan ng unang anghel o ang kasaysayan ng ikatlong anghel, ang mensahe ay nagbubunga ng dalawang uri ng mga sumasamba, at pagkatapos ay nagwawakas sa mapait na pagkadismaya. Nang kainin ni Jeremias ang munting aklat, tumanggi siyang makisama sa “kapulungan ng mga manunuya.”

Hindi ako umupo sa kapulungan ng mga manunuya, ni nagalak; ako'y umupong nag-iisa dahil sa iyong kamay: sapagkat pinuspos mo ako ng poot. Jeremias 15:17.

Nang kainin ni Ezekiel ang munting aklat, sinabihan siya na iparating ang mensahe sa mga mapaghimagsik ng sambahayan ni Israel, na hindi makikinig.

Bukod dito, sinabi niya sa akin, Anak ng tao, kainin mo ang anumang masumpungan mo; kainin mo ang balumbon na ito, at humayo ka, magsalita ka sa sambahayan ng Israel. . . .
Ngunit ang sambahayan ng Israel ay hindi ka didinggin; sapagka't hindi nila ako didinggin: sapagka't ang buong sambahayan ng Israel ay matitigas ang mukha at matitigas ang puso.
Ezekiel 3:1,7.

Nang ihandog ni Cristo ang tinapay na makalangit, na siyang Kanyang laman at Kanyang dugo, sa Kanyang sariling iglesia sa Galilea, ang uring tumalikod ay hindi na muling lumakad na kasama Niya, at ang katunayang ito'y naganap sa kabanata ANIM, talatang ANIMNAPU'T ANIM, ay nagpapakilala na ang pagkain ang unang hakbang ng isang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok, na nagsisimula sa pagbaba ng anghel. Ang ikalawang pagsubok ay kung kailan nahahayag ang dalawang uri, maging sa pagsalungat sa pagitan ni Ezekiel at ng sambahayan ni Israel na matitigas ang puso, o sa mga birheng matatalino at hangal, kapuwa sa pasimula at sa wakas ng Adbentismo, o kay Jeremias at sa kapulungan ng mga manunuya, o kay Daniel at sa tatlong tapat na lalaki na nakasalungat sa mga pantas ng Babilonia sa ikalawang kabanata ni Daniel.

Sa linya ng Juan kabanata anim, ang pagdating sa Galilea ay Setyembre 11, 2001. Ang mensahe hinggil sa pagkain ng laman at pag-inom ng dugo ay ang kasaysayang sa huli ay humahantong sa nalalapit na batas ng Linggo. "Ikaw ang iyong kinakain," gaya ng kinakatawan nina Daniel at ng tatlong tapat sa unang kabanata, at sa Juan kabanata anim, ang mga pumiling kainin ang laman ni Cristo at inumin ang Kanyang dugo ay naging wangis ng kanilang kinain. Naging wangis sila ni Cristo, samantalang ang kabilang uri na tumalikod at hindi na lumakad kasama ni Cristo ay ipinamalas ang wangis ng hayop. Ang isang uri ay ang wangis ng Manlilikha, ang isa naman ay ang wangis ng sangnilikha. Idinadagdag ng Juan kabanata anim ang kahulugan ng "Galilea" sa Setyembre 11, 2001, sapagkat ang kahulugan ay "bisagra," kaya minarkahan nito ang punto ng pagbaling para sa mga alagad. Bubaling ba sila sa pagkaing makalangit o sa pagkain ng Babilonia? Sa mga propetikong punto ng pagbaling ipinamalas ni Cristo ang liwanag para sa susunod na yugto, gaya ng kinakatawan ng Kanyang pagbaba noong 2001, nang ang lupa ay naliwanagan ng Kanyang kaluwalhatian.

May mga aral na dapat matutuhan mula sa kasaysayan ng nakaraan; at sa mga ito ay ibinabaling ang pansin, upang maunawaan ng lahat na ang Diyos ay gumagawa sa gayunding paraan ngayon gaya ng Kaniyang lagi nang ginagawa. Ang Kaniyang kamay ay nakikita sa Kaniyang gawain at sa gitna ng mga bansa sa kasalukuyan, gaya rin ng lagi, magmula pa nang unang ipinahayag ang ebanghelyo kay Adan sa Eden.

May mga kapanahunan na humuhudyat ng pagbaling sa kasaysayan ng mga bansa at ng iglesia. Sa pangangasiwa ng Diyos, pagdating ng iba't ibang krisis na ito, ang liwanag para sa panahong yaon ay ipinagkakaloob. Kung ito'y tinatanggap, nagkakaroon ng pag-unlad na espirituwal; kung ito nama'y itinatakwil, sumusunod ang pag-urong na espirituwal at pagkalubog. Inilahad ng Panginoon sa Kanyang salita ang masikhay na gawain ng ebanghelyo,

kung paano ito isinagawa noong nakaraan, at kung paano ito isasagawa sa hinaharap, hanggang sa pangwakas na tunggalian, kung kailan ang mga ahensiyang makasatanas ay gagawa ng kanilang huling kagila-gilalas na pagkilos. Bible Echo, Agosto 26, 1895.

Laging kumikilos ang Diyos ayon sa gayunding mga padron ng kasaysayang nagdaan, at hindi Siya kailanman nagbabago. May mga "punto ng pagliko" (Galilea) na mga "krisis," at sa mga "puntong iyon ng pagliko" ibinibigay ang "liwanag para sa panahong iyon." Ang liwanag para sa panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay ibinigay sa krisis na nagsimula noong Setyembre 11, 2001. Kung ang liwanag na iyon "ay tinanggap, may pag-unlad na espirituwal; kung ito ay itinakwil, sumusunod ang pagbagsak na espirituwal at pagkawasak." Ang liwanag ay nagbubunga ng dalawang uri ng mga mananamba. Ang liwanag na sumusunod sa punto ng pagliko ay kumakatawan sa mensaheng nagbubunga ng dalawang uri ng mga mananamba.

Ang ikalawang kabanata ng Daniel ay naglalarawan ng ikalawang pagsubok, ang pagsubok na sumunod sa pagsubok ukol sa pagkain ng Kabanata 1. Sa talata 1 ng Kabanata 1 ng Daniel, kapapasakop pa lamang ang Huda kay Nebukadnezar, na noon ay kumakatawan sa unang kaharian sa propesiya ng Biblia. Ito ay isang mahalagang punto ng pagbabago sa kasaysayan ng mga bansa at ng iglesia; isa itong malaking krisis, at noon ibinigay ang liwanag ng isang pagsubok ukol sa pagkain. Si Daniel at ang tatlong tapat ay nakapasa sa pagsubok, at sa Kabanata 2, muli nilang kinatawan ang mga nakapasa sa ikalawang pagsubok. Ang ikalawang pagsubok ay isang pagsubok hinggil sa isang lihim na walang sinumang tao, maging si Nebukadnezar man, ang nakaaalam.

Ang sagisag ng pagsubok ay ang larawan ng panaginip ni Nebukadnezar. Ito ay isang pagsubok na may kinalaman sa buhay at kamatayan hinggil sa isang larawang hindi kilala ninuman. Ang larawan ay tumutukoy sa mga kaharian sa propesiya ng Biblia, at sa ikapito at ikawalong kabanata ng Daniel, ang gayunding mga kaharian sa ikalawang kabanata ni Daniel ay inilarawan bilang mga hayop. Ang pagsubok ni Nebukadnezar ay ang pagsubok ng "larawan ng mga hayop", na, sa mga huling araw, nagaganap sa panahon ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo.

Sa mga huling araw, ang pagbuo ng larawan ng hayop ang dakilang pagsubok para sa bayan ng Diyos, na kinakatawan nina Daniel at ng tatlong lalaking mararangal. Ito ang pagsubok na dapat nilang mapagtagumpayan bago sila matatakan; kaya ito ang mensahe ng pagtatatak at pagsubok na nagbubunga, alinman ng isang uri na tumatanggap ng tatak ng Diyos at sumasalamin sa larawan ng Diyos, o ng isang uri na tumatanggap ng tatak ng hayop at dahil dito ay sumasalamin sa larawan ng hayop. Sa ikalawang kabanata ng Daniel, ang mensahe tungkol sa larawan ng hayop ay tinatakan hanggang sa panahong naging usaping buhay at kamatayan ito sa kasaysayan. Ang larawan ni Nebukadnezar ay naunawaan nang wasto ng mga Millerita, subalit sa kasaysayan ng pagtatatak ay tinanggalan ng tatak ang isang lihim na katotohanang nauugnay sa larawan ni Nebukadnezar, at ito'y sa mga tumanggap lamang sa mensaheng dapat kainin pagdating ng sangandaan.

Ang pagkaing iyon ay ang mensahe ng Huling Ulan na nagsimula nang bumaba ang anghel ng Apocalipsis labing-walo, at ang mensahe ng Huling Ulan ay ang metodolohiya ng tuntunin sa tuntunin. Kung hindi kinakain ang katotohanang iyon, hindi makikita ang lihim na mensahe ukol sa pagkakabuo ng larawan ng hayop.

Ipinakita nang malinaw kay Ellen White na “ang larawan ng hayop ay mabubuo bago magsara ang probasyon.” Ang mensahe hinggil sa pagbuo ng larawan ng hayop sa Daniel kabanata dalawa ay kumakatawan sa isang pagbuo ng larawan na makikita lamang sa kasaysayang sumunod sa “punto ng pagbaling,” kung kailan saka ibibigay ang liwanag. Ang ngayo’y nauunawaan hinggil sa larawan ni Nebuchadnezzar ay na hindi lamang nito tinukoy ang unang apat na kaharian ng propesiya sa Biblia, kundi tinukoy nito ang lahat ng walong kaharian; at ang pagkaunawang iyon ay nagbubunga ng isang bagong pagbuo ng larawan-hayop.

Tinutukoy ng katotohanang iyon na ang ikawalong halimaw ay mula sa pito, at higit pa nitong tinutukoy na ang Estados Unidos, na siyang unang bumubuo ng larawan ng halimaw at, pagkaraan, pinipilit ang buong sanlibutan na gawin din iyon, ay magtataglay ng propetikong katangian ng halimaw na ginawan nito ng larawan. Kasama sa larawang iyon ang katunayang ito: na ito ang ikawalo, na mula sa pito; at sa kasaysayan ng tatlong tinig ni Cristo, minamarkahan nito ang punto ng pagbabago noong Setyembre 11, 2001, ang tinig ng 2023 na tumatawag sa mga patay na tuyong buto ng dalawang saksi upang tumindig sa kanilang mga paa, at ang tinig ng panawagang lumabas mula sa Babilonia.

Ang tinig ng taong 2023 ay ang tinig na nagtutukoy sa lihim ng larawan ni Nebukadnezar at sa kung kailan ito nagsasalita.

Ang Setyembre 11, 2001 ay kumakatawan sa panahong nagsisimula roon, at nagwawakas noong Hulyo 18, 2020. Ang panahon ng ikalawang tinig mula sa kabanatang labing-isa ay kumakatawan sa panahong mula Hulyo 18, 2020, hanggang sa ikatlong tinig, sa nalalapit nang batas ng Linggo. Ang ikalawang panahong nagsisimula noong Hulyo 18, 2020, ay kinabibilangan ng palatandaan noong Nobyembre 3, 2020, at ng palatandaan noong Enero 6, 2021, nang yaong mga pumatay sa dalawang saksi ay nagsimulang magalak at magpadala ng mga kaloob, at kinabibilangan din ng Hulyo 2023, nang ang tinig sa ilang ay nagsimulang ipatunog ang babala ng ikapitong trumpeta.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Sa mga pampang ng Ilog Chebar, natanaw ni Ezekiel ang isang ipo-ipo na tila nanggagaling sa hilaga, ‘isang malaking ulap, at apoy na bumabalot sa sarili nito, at may liwanag sa palibot nito, at mula sa gitna niyaon ay gaya ng kulay ng ambar.’ Maraming gulong, na nagsasalikop sa isa’t isa, ay pinakikilos ng apat na buhay na nilalang. At mataas sa ibabaw ng lahat ng ito ‘ay ang wangis ng isang luklukan, na gaya ng anyo ng batong sapiro: at sa ibabaw ng wangis ng luklukan ay may wangis na gaya ng anyo ng isang tao na nasa itaas niyon.’ ‘At nakita sa mga kerubin ang anyo ng kamay ng tao sa ilalim ng kanilang mga pakpak.’ Ezekiel 1:4, 26; 10:8. Ang mga gulong ay napakamasalimuot ang pagkakaayos anupa’t sa unang tingin ay tila nagkakagulo; ngunit gumagalaw sila sa ganap na pagkakaisa. Ang mga nilalang sa langit, na inaalalayan at pinapatnubayan ng kamay na nasa ilalim ng mga pakpak ng mga kerubin, ang siyang nagpapagalaw sa mga gulong na ito; sa ibabaw nila, sa luklukang sapiro, ay ang Walang Hanggan; at sa palibot ng luklukan ay isang bahaghari, ang sagisag ng banal na kahabagan.

Kung paanong ang mga kasalimuotang kawangis ng mga gulong ay nasa patnubay ng kamay na nasa ilalim ng mga pakpak ng mga kerubin, gayon din ang masalimuot na galaw ng mga

pangyayari ng sangkatauhan ay nasa ilalim ng banal na pamamahala. Sa gitna ng alitan at kaguluhan ng mga bansa, Siya na nakaluklok sa ibabaw ng mga kerubin ay patuloy na gumagabay sa mga usapin ng daigdig.

Ang kasaysayan ng mga bansang, isa-isa, ay umiral sa itinalagang panahon at pook para sa kanila, na di-namamalayang nagpapatotoo sa katotohanang ang kahulugan nito'y hindi nila nauunawaan, ay nangungusap sa atin. Sa bawat bansa at sa bawat indibidwal sa kasalukuyan, itinalaga na ng Diyos ang isang lugar sa Kaniyang dakilang panukala. Sa ngayon, ang mga tao at ang mga bansa ay sinusukat sa panukat na pisi na may tingga na nasa kamay Niya na kailanman ay hindi nagkakamali. Ang lahat ay, sa pamamagitan ng kanilang sariling pasiya, pinagpapasiyahan ang sarili nilang kapalaran, at ang Diyos ay pinaiilalim ang lahat sa Kaniyang pamamahala upang maisakatuparan ang Kaniyang mga layunin.

Ang kasaysayang itinakda ng dakilang "AKO AY SI AKO" sa Kanyang salita, na Kanyang pinagdurugtong ang kawing pagkatapos ng kawing sa tanikala ng propesiya, mula sa kawalang-hanggan ng nakaraan hanggang sa kawalang-hanggan ng hinaharap, ay nagsasabi sa atin kung nasaan tayo ngayon sa pagkakasunod-sunod ng mga kapanahunan, at kung ano ang maaasahan sa darating na panahon. Ang lahat ng inihula ng propesiya na magaganap, hanggang sa kasalukuyan, ay naitala na sa mga pahina ng kasaysayan; at makatitiyak tayo na ang lahat ng nalalabi pang darating ay matutupad ayon sa pagkakasunod-sunod nito. Education, 177, 178.